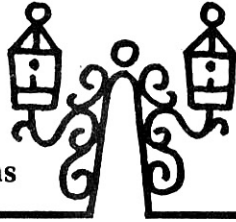

Panu

Otto-I. Meurman,
Oulun kunniavieras

Taakse jääneellä viikolla kunnioitti Oulua läsnäolollaan täysinpalvellut professori ja Oulun yliopiston kunniatohtori Otto-Iivari Meurman, ammatti: arkkitehti. Näin Meurman itse painokkaasti, sillä arkkitehtuurista hän ei ole eläkkeellä. Se kyllä kuului tämänkin Oulunmatkan aikana. Arkkitehtiprofessori luennoi yliopiston arkkitehtuurin osaston kunnianarvoisassa kivisessä päärakennuksessa Aleksanterinkatu 6 täpötäydelle salille asioista, jotka juuri nyt ovat mitä ajan-kohtaisimpia, kuten eräs herroista opettajista huomautti luennon jälkeen.

Samana iltana professori Meurman esiintyi juhlapuhujana Oulu-seuran tyylikkäässä 20-vuotisjuhlassa. Hän puhui Oulusta Pohjois-Suomen talus- ja kulttuurikeskuksena ja mm. velvoitteista, jotka tästä johtuvat. Puheensa innoittavilla loppuponsilla juhlapuhuja kerta-kaikkiaan tempasi kuulijat mukaansa ja sai senmukaiset suosiosoitukset.

Puheensa alussa professori kertoi, millä kaikilla tavoilla hän on joutunut tekemisiin Oulun kanssa: ensin keskustan asemakaavan suunnittelijana, sitten Oulun yleiskaavan laatijana yhdessä Aarne Ervin kanssa, sitten Pohjois-Suomen korkeakoulukomitean jäsenenä ja siis Oulun yliopiston perustamisen suunnittelijana, sen jälkeen Oulun yliopiston va. konsistorin jäsenenä siihen saakka, kunnes konsistori voitiin muodostaa yliopiston omista professoreista, ja samanaikaisesti vielä arkkitehtuurin osaston asemakaavaopin professorin viranhoitajana ensimmäisen professorin nimittämiseen saakka. Kaikehen tähän ja paljoon muuhunkin viitaten professorimme uskoi kuulijain- sa ymmärtävän, että hänen sydämensä oli jäänyt Ouluun.

Kauniisti sanottu, varsinkin kun tiedämme, että Otto-Iivari Meurmanin henki on jäänyt Viipuriiin, jossa hän ehti toimia lähes kaksikymmentä vuotta.

Merkillisiä nuo vanhat viipurilaiset: kerran viipurilainen, aina viipurilainen!

Oulun juhlapuheensa lopussa Otto-Iivari Meurman tietenkin toivotti onnea seuransa seuraavalle kaksikymmenvuotis-taipaleelle. Todeten, että vaikka hän oli esitelmöitsijänä sekä seuraa tässä samassa juhlassa kaksikymmentä vuotta siten perustettaessa että nyt, kun se täytti kaksikymmentä vuotta, hän toivoi, että puhujan paikalla kuitenkin olisi uusi mies, kun seura viettää 40-vuotisjuhlaansa.

Kuulijakunta naurahti hyväksyvästi ääneensä, toivomus tuntui kohtuulliselta. Otto-Iivari Meurman täyttää kuu-kauden kuluttua, "Marskin päivänä" kesäkuun 4:ntenä, 92 vuotta. Mitä kyllä on vaikea uskoa.

Huumorintaju on henkevy-yden puntari, näinhän sanotaan, ja kerta kerran jälkeen sen henkevien ihmisten seurassa joutuu myös toteamaan. Kulttuurikaskuja sisältyi niin vierailuluentoon ja juhlapuheeseen kuin yksityiskeskusteluihinkin. Kun nuori Otto-Iivari Meurman vapaussota- ja itse-näistymisvuoden 1918 syksyllä aloitti asemakaava-arkkitehtina Viipurissa, oli tähän Vanhan Suomen vanhaan pääkaupunkiin vastikään valmistunut uusi rautatieasema. Niinpä eräs jo silloin melko kunnioitettavan iän saavutta-

nut kaupunginkanslian virkaili-jarouva/neiti oli saanut aiheen ääneensä ihmetellä, miksi nyt vielä tarvittiin oikein asemakaava-arkkitehti, vaikka juuri oli saatu uusi asema.

Oulun yliopiston rakentamisesta, yliopistorakennusten sijoittamisesta ja esimerkiksi Kontinkankaasta, puhumattakaan nyt Virpiniemi-suunnitelmista, ja Oulun kulttuuri- ja hallintokeskus-suunnitelmista, sen yksityis-kohdista puhumattakaan, Her-ra asemakaavaekspertillä oli tänäkin päivänä omat mielipi-teensä ja terävät huomautk-sensa. Tapahtunut mikä tapah-tunut, mutta ei olisi ollut pahit-teeksi, vaikka kaikki lähitule- van Oulun suunnittelijat olisi- vat olleet kaupungintalossa Professoria kuuntelemissa! Onneksi oli "Svendelinianasa" auditoriollinen eli satayksi lähitulevaa uuden polven ark-kitehtia.

Samoin olisivat nuorten li-säksi saaneet olla kuulemassa tosiasiota jo vallankahvassa olevat oululaispäättäjäet uuden pääkirjaston auditoriossa Vännmanilla, kun esimerkiksi professori Jouko Mähönen esi-telmöi tai ympäristönsuojelun läänintarkastaja Esko Raati-kainen kommentoi valtakunnal-lisilla aluesuunnittelupäivillä. Hämmästyttävän vähän tämä valtakunnallinen tapahtuma kiinnosti oululaislehdistöäm-me.